

Tarp autoritetingiausių dokumentų, kuriuose aprašomas 1294 metais Gruare įvykęs Eucharistijos stebuklas, yra ir vietinio istoriko Antonijaus Nikolečio darbas (1765). Moteris skalbė altoriaus užtiesalus kaimo skalbykloje ant Versiolos kanalo ir staiga pastebėjo, kad viena staltiesė nusidažė krauju. Atidžiau pasižiūrėjusi pamatė, kad kraujas teka iš konsekruotos Ostijos, užsilikusios tarp staltiesės klosčių.

Valvasonės Švč. Kristaus Kūno bažnyčia, kurioje saugoma Krauju sutepta altoriaus staltiesė

Mairos kanalas

Tikslī vieta Mairo kanale, kur moteris skalbė stebuklingą staltiesę

Paminklas, įamžinantis stebuklo atminimą ir Gruaro susitaikymą su Valvasone

Gruaro šv. Justo bažnyčia

Švč. Kristaus Kūno bažnyčios interjeras

Korporalo detalė

Stebuklo atvaizdas rozetėje. Gruaro bažnyčia.

Venecijos auksakalio padarytas relikvijorius (1755)

Patvirtinta popiežiaus Mikalojaus V 1454 metų potvarkio kopija. Šiuo nurodyta, kad Valvasonės grafai gali pasilaikyti relikviją su sąlyga, kad pastatys šventovę, dedikuotą Švč. Kristaus Kūno garbei.

Stebuklo relikvija yra saugoma Valvasonės Švenčiausiojo Kristaus Kūno bažnyčioje, nors stebuklas įvyko Gruare. 1294 metais Gruaro šv. Justo parapijos klebono šeimininkė nuėjo prie Versiolos kanalo išskalbti altoriaus staltiesių. Tarp staltiesės klosčių buvo likusi Ostija. Iš jos staiga ėmė tekėti kraujas. Išgąsdinta tokio nepaaiškintamo reiškinio, moteris pranešė klebonui, kuris savo ruožtu informavo Konkordijos vyskupą Giacomo d'Ottonello de Cividale. Jis, patikrinęs faktus, panorė, kad relikvija būtų saugoma Konkordijos katedroje, bet ir Gruaro klebonas, ir Valvasonės grafo šeima norėjo staltiesę pasilaikyti savo globoje. Nepavykus susitarti, šalys kreipėsi į Šventąjį Sostą, kuris galiausiai leido Valvasonės grafams pasilikti relikviją su sąlyga, kad jie čia pastatys bažnyčią, dedikuotą Švč. Kristaus Kūnui.

Seniausias dokumentas,

kuriame minimas šis stebuklas, – popiežiaus Mikalojaus V 1454 m. kovo 28 d. potvarkis, kuriuo paparinė Valvasonės bažnyčia, iki tol turėjusi Švč. Marijos ir šv. evangelisto Jono titulą, vėliau dedikuota Švč. Kristaus Kūnui. Šiandien staltiesės relikvija saugoma kriptolinyje cilindre, įdėtame į sidabrinį relikvijorių (autorinis auksakalio Antonijo Calligari darbas).

V-ąjį gavėnios ketvirtadienį, užbaigiant Švč. Sakramento adoracijos dienas, Valvasonėje švenčiama Šventosios Staltiesės šventė, kurioje dalyvauja daug kunigų ir parapijiečių. Per Devintines relikvija nešama procesijoje kartu su Švenčiausiuoju Sakramentu.